

Landskap: *Skåne* ..... Upptecknat av: *A. A. Svensson*
 Härad: ..... Adress: *Tjörnarp*
 Socken: *Olika orter* ..... Berättat av: *Densamme*
 Uppteckningsår: *1945* ..... Född år *1871* i *Slöja*

Tydon ang. jakt. s. 1.

" av katt och höns, då någon skulle
 köpa någonstans. s. 1.

Goda och dåliga tecken, då ko skulle
 säjas. s. 1.

Om det blir i ögonen o. händerna at
 om man nyser på fastande mage har
 olika betydelse s. 1.

Kniv o. gaffel m. m. i kors över tallriken
 när man ätit. s. 2.

Kyrkvagnning. s. 2.

Slusfjärter. s. 2-3

M. 9545:1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ett och annat från skilda platser

Då en person skulle ut och jaga, fick han, då han släppte hunden lös, genast reda på, hur det skulle gå med jakten. Sprang hunden med detsamma av alla krafter, så blev det intet villebråd den dagen. Men satte däremot hunden sig och skötte sitt naturliga behov, så blev det tur med jakten, och ju större lass han lämnade ifrån sig, desto bättre blev bytet

#####

Om en person skulle köra i väg någonstads, och katten gick upp i vagnen, så skulle färden gå lyckligt och bra, men om hönsen däremot flögo upp i vagnen och där började sprätta, så var man ganska säker på att det på ett eller annat sätt skulle komma att gå illa.

#####

Skulle man leda en ko till försäljning på marknad, så visste man absolut säkert, då man ledde ut henne, om hon blev såld eller fick återvända hem. Lämnade hon vid utledandet spillning ifrån sig, så blev hon såld, gjorde hon det inte, så kom hon tillbaka.

#####

Om det kliar i högra ögat, så betyder det förargelse, men om det kliar i vänstra ögat, så betyder det tur. Om det kliar i högra handen, så betyder det "tack för senast", d.v.s. att man träffar någon gammal bekant, men om det kliar i vänstra handen, så betyder det, att man får någonting. Om man nyser en gång på fastans mage, så betyder det förargelse, men nyser man två eller tre gånger, så har det intet att betyda.

#####

Då man hade ätit och gick ifrån bordet, skulle man lägga kniv och gaffel så, att de bildade ett kors över tallriken och matskeden ävensom gaffeln med den utåtbuktiga sidan uppåt. Gjorde man inte det, var man inte mätt.

M. 9545:2.

~~En gift kvinna, som fött barn, fick icke besöka ett främmande ställe, innan hon blivit kyrktagen. Gjorde hon det, så voro de, hos vilka hon gjorde besök, till att beklaga, ty då kommo de under året att slå sönder nästan så mycket porslin, de hade.~~

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Husförhören voro förr i tiden förbundna med husförhörsgille. Många tokiga historier gå i svang om husförhören. Lustiga historier har man också från förhör vid prestvisitationer. Gammalt folk kallade ofta läktaren för skonken. Vid ett förhör i X kyrka i Skåne frågade en präst: "Vem har stiftat äktenskapet?" Gubben Peter Lavesson, som tydligen hört fel eller missuppfattat frågan, svarade högt och tydligt: "Djävulen, världen och vårt eget kött." Prästen, som blev konfunderad över svaret, frågade då: "Vem va de, som svarade?" "Jo, de va ja, Peter Lavesson, på skonken."

Vid husförhören gick det ofta rätt lustigt till. Läsfärdigheten var ofta rätt klen, och därför ville gärna prästerna höra, hur bra folk kunde läsa. Prosten B. höll husförhör, och det gick knaggligt för den ene efter den andre. Äntligen kom han till en lantbrukare, som hette Nils Olsson. När det blev Nils Olssons tur att börja läsa, sade prosten: "Här ha vi Nils Olsson, och det är en man, som kan något," "Häpp, vänta o skräpp!" svarade Nils Olsson.

Husförhören blevo till slut föga frekventerade, och då varade de inte mer än en kort stund. Men kortare än ett husförhör, som prosten S. höll,

M. 9545:3.

har väl aldrig hållits. Då han kom till lokalen, i vilken husförhöret skulle hållas, hade endast en kvinna, och hon var i någon mån enfaldig, ankommit. När prästen såg henne, gick han bort och tog henne i handen och sade: "Goddag, Bengta, och adjö med henne." Därmed var husförhöret slut.

Uppskrifts av K. A. Larsson
Gjörna

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV